Πότε εισακούεται από το Θεό η προσευχή μας; (Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 26 Ιανουαρίου, 2017

Να πώς πρέπει να ζητάς κάτι, από το Θεό: «Κύριε, Εσύ βλέπεις ότι χρειάζομαι το τάδε πράγμα ή ότι υποφέρω από τη δείνα συμφορά. Βοήθησέ με, όπως ξέρεις και όπως θέλεις! Γενηθήτω το θέλημα Σου…».

Μ' αυτή την εσωτερική τοποθέτηση, να προσεύχεσαι πολύ. Όχι μια φορά, έστω και παρατεταμένα, ούτε για μια μέρα μόνο, αλλά για εβδομάδες, μήνες, χρόνια… Όλο να ικετεύεις, όλο να κραυγάζεις: «Κύριε, βοήθησέ με! Κύριε, λύτρωσέ με! Ωστόσο, ας μη γίνει ό,τι θέλω εγώ, μα ό,τι θέλεις Εσύ». Αυτό ακριβώς έλεγε και ο Χριστός στη Γεθσημανή, όταν προσευχόταν στον Πατέρα Του. Και η χήρα της ευαγγελικής παραβολής βρήκε τελικά το δίκιο της από τον άδικο εκείνο δικαστή, μόνο και μόνο επειδή δεν κουράστηκε να τον παρακαλάει για πολύ καιρό. Κάποιος σοφός είπε το λόγο τούτο: «Πρέπει να γίνεις φορτικός στο Θεό και στους άγιους Του!».

Γιατί ο Κύριος δεν εκπληρώνει πάντοτε τα αιτήματά μας;

Η προσευχή ποτέ δεν πάει χαμένη, είτε ο Θεός μας εισακούει είτε όχι. Και φυσικό είναι να μη μας εισακούει πάντα, γιατί συχνά Του ζητάμε πράγματα άχρηστα και ανώφελα. Και τότε όμως, εκτιμώντας τον κόπο της προσευχής μας, μας δίνει, χωρίς να το αντιλαμβανόμαστε, κάτι άλλο, χρήσιμο και ωφέλιμο.

Αυτός που σας είπε, «Και τι κέρδισες ως τώρα από την προσευχή;», είναι ανόητος. Εμείς όταν προσευχόμαστε, ζητάμε από το Θεό κάτι που θεωρούμε αγαθό. Αν, όμως, στην πραγματικότητα είναι ή θα αποβεί επιζήμιο – και αυτό το ξέρει ο Παντογνώστης- τότε Εκείνος δεν εκπληρώνει το αίτημά μας. Μη εκπληρώνοντάς το, λοιπόν, μας ευεργετεί, γιατί αλλιώς θα παθαίναμε κακό, κακό που δεν είμαστε σε θέση να προβλέψουμε.

(Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου, «Χειραγωγία στην πνευματική ζωή», Ι. Μ. Παρακλήτου)

(Πηγή ηλ. κειμένου: fdathanasiou.wordpress.com)